

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/3/2019
Identifikačné číslo spisu:	4019200035
Dátum vydania rozhodnutia:	18.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4019200035.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného R. Y. pre zločin krádeže podľa § 127, § 130 č. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. marca 2019 v Bratislave sťažnosť odsúdeného R. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 19. februára 2019, sp. zn. 1Ntc/4/2019, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. Y. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 19. februára 2019, sp. zn. 1Ntc/4/2019, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. rozhodol tak, že návrh odsúdeného R. Y. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom krajského súdu z 28. decembra 2017, sp. zn. 1Ntc/24/2017, vo výmere 366 dní a rozsudkom krajského súdu z 28. decembra 2017, sp. zn. 1Ntc/25/2017, vo výmere 2 (dvoch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov, sa zamietá.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený Y. ihneď na verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú do zápisnice odôvodnil tak, že nemá príležitosť splniť podmienky, ktoré sa od neho vyžadujú a vo výkone trestu je len krátko.

Sťažnosť i kompletný spisový materiál boli Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené 15. marca 2019. Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel pritom k záveru, že táto nie je dôvodná.

Najvyšší súd zistil, že krajský súd rozsudkom z 28. decembra 2017, sp. zn. 1Ntc/24/2017, rozhodol podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) tak, že uznal rozsudok Krajského súdu Korneuburg z 31. augusta 2011, sp. zn. 505 Hv/60/11k, ktorým bol odsúdený R. Y.

na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným zo zločinu krádeže za účelom zárobku v štádiu pokusu podľa § 15, § 127, § 130 č. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 366 dní. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd zároveň rozhodol, že sa predmetný rozsudok vykoná, pričom pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia (sp. zn. 1Ntc/24/2017, č. I. 72).

Okrem toho, krajský súd rozsudkom z 28. decembra 2017, sp. zn. 1Ntc/25/2017, v spojení s opravným uznesením zo 14. mája 2018, sp. zn. 1Ntc/25/2017, rozhodol podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. tak, že uznal aj rozsudok Krajského súdu Viedeň z 11. mája 2017, sp. zn. 115 Hv 49/17v, ktorým bol odsúdený R. Y. na tam uvedenom skutkovom základe uznaný vinným z prečinu krádeže za účelom zárobku podľa § 127, § 130 ods. 1 č. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd zároveň rozhodol, že sa predmetný rozsudok vykoná, pričom pre jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia (sp. zn. 1Ntc/25/2017, č. I. 92, 99).

Dňa 19. júla 2018 bol odsúdený Y. odovzdaný na územie Slovenskej republiky (sp. zn. 1Ntc/25/2017, č. I. 111); uznesením z 18. septembra 2018, sp. zn. 1Ntc/25/2017, mu krajský súd do výkonu trestu započítal obdobie strávené vo väzbe a vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike, t. j. celkovo mu započítal obdobie od 10. apríla 2017 do 19. júla 2018 (sp. zn. 1Ntc/25/2017, č. I. 123).

Dňa 17. januára 2019 podal odsúdený Y. iadosť o podmiennečný odklad výkonu trestu podľa § 49 Tr. zák. (č. I. 1), ktorú na osobnom výsluchu pred vyšším súdnym úradníkom upresnil ako žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu (č. I. 4); o žiadosti súd rozhodol 19. februára 2019 napadnutým uznesením (č. I. 88).

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vo vzťahu k formálnej podmienke sťažnostný súd konštatuje, že v oboch trestných veciach vedených na krajskom súde pod sp. zn. 1Ntc/24/2018, 1Ntc/25/2018 by v prípade skutkov pod I. 1) - 2), resp. A. 1) - 2) išlo o prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a v prípade skutkov pod II., resp. B. 1) - 2), C. 1) - 2) išlo o prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., a teda formálna podmienka pre podmiennečné prepustenie bola splnená po tom, ako odsúdený vykonal polovicu z oboch uložených trestov, t. j. 9. januára 2019 (R 2/2016).

Vo vzťahu k materiálnej podmienke sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením

krajského súdu. V tomto smere len dopĺňa, že u viacnásobných recidivistov, obzvlášť u tých, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo identickej trestnej činnosti dáva ich osobnostné narušenie len veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti mohli páchaniu trestnej činnosti vyhnúť. Z tohto dôvodu bude splnenie materiálnej podmienky týkajúcej sa budúceho vedenia riadneho života u takýchto osôb skôr výnimočné ako bežné. Rozhodne pre naplnenie materiálnej podmienky nebude postačovať taký spôsob správania sa vo výkone trestu, aký súdom zvyčajne postačuje u osôb, ktorí sa dopustili napr. nedbanlivostnej trestnej činnosti, alebo ojedinele a s relatívne dlhým časovým odstupom aj úmyselnej trestnej činnosti.

To však nebol prípad odsúdeného Y., ktorý bol doposiaľ 22 krát trestaný, a to predovšetkým (tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci) za krádež podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. (dávnejšie bol trestaný aj za lúpež podľa § 234 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., resp. za vydieranie podľa § 235 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb.), a to tak na území Slovenska, ako aj na území Českej a Rakúskej republiky (č. l. 5). I napriek bohatej trestnej minulosti odsúdený vo výkone trestu nepreukázal takú aktivitu, ktorá by mohla súd presvedčiť, že sa napravil. Podľa hodnotenia ÚVTOS Ilava sa odsúdený síce správal slušne, avšak nebol disciplinárne odmenený (pozn. jedenkrát sa dopustil drobného disciplinárneho deliktu), nezapájal sa do edukačných aktivít, nezúčastňoval sa na programe prevýchovy (pozn. z ktorého dôvodu si ani nevytvoril podmienky pre preradenie z diferenciálnej skupiny „C“), voľný čas trávil pasívne, s rodinou komunikoval len sporadicky atď. S ohľadom na fakt, že v minulosti odsúdený užíval návykové látky, nemá pracovné návyky, má len základné vzdelanie a nemá ani len kritický postoj k svojej trestnej minulosti, bol z pohľadu možnej recidívy ústavom hodnotený ako vysoko rizikový. Pokiaľ ide o vyjadrenie odsúdeného, podľa ktorého vzhľadom na krátkosť času požadované podmienky ani nemohol splniť, v tomto smere súd poukazuje na tvrdenie pedagóga ÚVTOS, ktorý jasne uviedol, že odsúdený vôbec nejavil záujem sa zúčastňovať výchovných programov (č. l. 72, 83). Napokon, o celkovej pasivite odsúdeného Y. svedčí aj odôvodnenie jeho návrhu podľa § 66 Tr. zák., v ktorom uviedol len to, že na to (podanie návrhu) má nárok.

Na podklade vyššie uvedeného, ani sťažnostný súd nemal pochybnosť, že u odsúdeného (vzhľadom na jeho trestnú minulosť, ale aj jeho celkový prístup vo výkone trestu) už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej / generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy je spoločnosť na Slovensku, ale aj v zahraničí chránená pred ďalšou trestnou činnosťou odsúdeného. Z týchto dôvodov je podľa mienky najvyššieho súdu potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na podklade uvedeného najvyšší súd sťažnosť odsúdeného Y. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.